

Dokument zasedanja

B8-0184/2017

13.3.2017

PREDLOG RESOLUCIJE

ob zaključku razprave o izjavi podpredsednice Komisije/visoke predstavnice Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko

v skladu s členom 123(2) Poslovnika

o prednostnih nalogah Evropske unije za zasedanja Sveta OZN za človekove pravice v letu 2017
(2017/2598(RSP))

Marie-Christine Vergiat, Marisa Matias, Ángela Vallina, Merja Kyllönen, Lola Sánchez Caldentey, Miguel Urbán Crespo, Tania González Peñas, Xabier Benito Ziluaga, Estefanía Torres Martínez, Neoklis Silikiotis (Neoklis Sylikiotis), Takis Hadzigeorgiu (Takis Hadjigeorgiou), Dimitrios Papadimulis (Dimitrios Papadimoulis), Kostadinka Kuneva, Stelios Kuloglu (Stelios Kouloglou), Kostas Hrisogonos (Kostas Chrysogonos), Barbara Spinelli, María Lidia Senra Rodríguez, Javier Couso Permuy
v imenu skupine GUE/NGL

Resolucija Evropskega parlamenta o prednostnih nalogah Evropske unije za zasedanja Sveta OZN za človekove pravice v letu 2017 (2017/2598(RSP))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij o Svetu OZN za človekove pravice (v nadaljevanju „Svet za človekove pravice“),
 - ob upoštevanju 34. zasedanja Sveta za človekove pravice, ki poteka od 27. februarja do 24. marca 2017,
 - ob upoštevanju člena 123(2) Poslovnika,
- A. ker bi morale Evropska unija in njene države članice zagotoviti spoštovanje človekovih pravic na vseh področjih njihove notranje in zunanje politike ter njuno skladnost, da bi okrepile položaj in verodostojnost Unije in njenih držav članic v Svetu za človekove pravice;
- B. ker od 27. februarja do 24. marca 2017 poteka 34. redno zasedanje Sveta za človekove pravice; ker bo Evropski parlament na to zasedanje v Ženevi poslal delegacijo svojega pododbora za človekove pravice, ki se je zasedanj Sveta za človekove pravice udeležil že v prejšnjih letih; ker bosta leta 2017 potekali še drugi dve zasedanji tega odbora;
- C. ker v Svetu za človekove pravice zaseda sedem držav članic: Nemčija (do leta 2018), Belgija (do leta 2018), Latvija (do leta 2017), Nizozemska (do leta 2017), Portugalska (do leta 2017) Združeno kraljestvo (do leta 2017) in Slovenija (do leta 2018);
- D. ker je treba bolje uskladiti in okrepiti sodelovanje Unije in njenih držav članic s Svetom za človekove pravice in znotraj njega, pa tudi z drugimi organi OZN, da bi se v politiki Unije na področju človekovih pravic bolje upoštevala in izvajala priporočila Sveta za človekove pravice, tako na notranji kot zunanji ravni; ker se delegacije Unije na zasedanjih Sveta za človekove pravice prevečkrat zadovoljijo s tem, da na zasedanjih predstavijo svoje prednostne naloge, ne da bi pri tem upoštevale delo OZN in Sveta za človekove pravice na področju človekovih pravic;

Delovanje in organizacija Sveta za človekove pravice

1. ponovno poziva države članice Unije, naj se aktivno uprejo vsem poskusom omajanja idej o univerzalnosti, nedeljivosti in soodvisnosti človekovih pravic ter naj aktivno spodbujajo Svet za človekove pravice, da se bo na enak način boril proti vsakršni diskriminaciji ne glede na razloge;
2. svari pred instrumentalizacijo Sveta za človekove pravice; poudarja pomen svojih resolucij za obravnavanje hudih kršitev človekovih pravic v posameznih državah; poudarja, da je treba stanje človekovih pravic ocenjevati objektivno, pregledno, neselektivno, konstruktivno in nekonfliktno na podlagi zanesljivih informacij, pridobljenih z interaktivnim dialogom ter vsestranskim in enakopravnim

obravnavanjem vseh držav; poziva države članice, naj se aktivno vključijo v izvajanje teh sprejetih načel v zvezi s Svetom za človekove pravice;

3. poudarja, da se je treba z razvojnimi ukrepi v skladu s cilji trajnostnega razvoja ter socialno-ekonomskimi, političnimi in kulturnimi ukrepi lotiti globoko zakoreninjenih vzrokov za politično nestabilnost v številnih državah, da bi zagotovili spoštovanje človekovih pravic;
4. je seznanjen, da bo Saudova Arabija članica v Svetu za človekove pravice do leta 2019; odločno obsoja vsesplošne kršitve človekovih pravic v Kraljevini Saudovi Arabiji, ki izrablja svoj mandat za to, da posebnim poročevalcem OZN preprečuje preiskovanje zaradi ugotavljanja dejstev v zvezi z mučenjem, omejevanjem svobode izražanja in misli ter usmrčitvami ter onemogoča izvedbo neodvisne preiskave o razmerah v Jemnu; obsoja dejstvo, da je Saudova Arabija na 33. zasedanju Sveta za človekove pravice že drugo leto zapored uspešno preprečila sprejetje resolucije Unije o izvedbi mednarodne preiskave; poziva Unijo, naj to resolucijo ponovno predlaga, saj je namestnica visokega komisarja OZN za človekove pravice, Kate Gilmore, podala kritično izjavo o nacionalni jemenski komisiji, vzpostavljeni po zavrtni zahtevi za ustanovitev mednarodne komisije, v skladu s katero omenjena komisija ni dovolj nepristranska ter ne spoštuje temeljnih varnostnih standardov;
5. pozdravlja letna poročila visokega komisarja OZN za človekove pravice, zlasti pozornost, namenjeno razmeram v Hondurasu, Kolumbiji, Gvatemali, Cipru, Iranu, Šri Lanki, Jemnu, zasedenih palestinskih ozemljih, vključno z vzhodnim Jeruzalemom, zasedenim sirskim delom Golanske planote, Afganistanom in Gvinejo;
6. zavrača uporabo pojmovanja „odgovornosti za zaščito“, saj ni v skladu z mednarodnim pravom in ne zagotavlja ustrezne pravne podlage, s katero bi upravičili enostransko uporabo sile; obsoja vlogo svetovne policije, ki si jo pripisujejo nekatere države, denimo Združene države Amerike in Francija, ali organizacije, kot je Nato, tudi izven mandatov OZN ali s prekoračitvijo le-teh; obsoja tudi „zračne napade na tarče“ ter uvedbo tujih vojaških sil na ozemlju nekaterih držav; obsoja posege Nata, s katerimi prevzema izvajanje nalog za izgradnjo miru in stabilizacijo razmer, ki jih v okviru Generalne skupščine OZN ni mogoče doseči na podlagi širokega soglasja;

Ekonomske, socialne in kulturne pravice

7. pozdravlja pomen, ki ga Svet za človekove pravice pripisuje spodbujanju in varovanju ekonomskih in socialnih pravic ter vprašanju soodvisnosti in nedeljivosti človekovih pravic; ponovno poudarja, da je treba enako obravnavati gospodarske, socialne, kulturne, državljske in politične pravice; poudarja, da so visoka stopnja brezposelnosti, porast revščine in socialne izključenosti, čedalje težji dostop do storitev na področju zdravstva, izobraževanja, stanovanj, prevoza in kulture ter poslabšanje njihove kakovosti veliki izzivi; pozdravlja ključno vlogo javnih storitev na tem področju ter ugotavlja, da je zaradi njihove privatizacije in liberalizacije prišlo do poslabšanja dostopa do nekaterih teh pravic;
8. poudarja tudi, da se klavzul o demokraciji in človekovih pravicah, uvedenih v sporazumih o prosti trgovini, ki jih je Unija podpisala s tretjimi državami, ne upošteva dovolj in so torej neuspešne, saj so sporazumi o prosti trgovini celo povzročili

nazadovanje oziroma celo kršitve temeljenih ekonomskih in socialnih človekovih pravic, siromašenje skupnosti, ki jih zadevajo, ter monopol multinacionalnih družb nad viri; meni, da je treba vzpostaviti nove oblike sodelovanja za spodbujanje gospodarskega in socialnega razvoja tretjih držav, ki bo temeljil na potrebah tamkajšnjega prebivalstva; ocenjuje, da bi moral Svet za človekove pravice poleg varčevalnih programov in njihovih posledic za človekove pravice preučiti in obsoditi tudi posledice veljavnih sporazumov o prosti trgovini, zlasti tveganja in posledice sporazumov o gospodarskem partnerstvu z državami AKP;

9. meni, da bi moralo biti vprašanje porazdelitve bogastva v svetu med najpomembnejšimi prednostnimi vprašanji zasedanj Sveta za človekove pravice v letu 2017, saj to najbolj ovira uveljavljanje ekonomskih in socialnih pravic, delegacija Unije in njenih držav članic pa bi morala storiti vse potrebno za izpolnitev tega cilja;
10. poudarja pomen poročila o dostopnosti zdravil v okviru pravice vsakogar, da uživa najvišji dosegljiv standard telesnega in duševnega zdravja; poziva delegacijo Unije in njenih držav članic, naj spodbujajo dostop do zdravil in kakovostnih javnih zdravstvenih storitev za vse ter naj predlagajo raziskavo o vlogi farmacevtske industrije;
11. meni, da je pomembno tudi poročilo o primernih stanovanjih kot dela pravice do ustreznega življenjskega standarda; poziva delegacijo Unije in njenih držav članic, naj spodbuja dostop do kakovostnih stanovanj za vse brez diskriminacije, kar bi moralo biti temeljna pravica;
12. enako pozdravlja poročilo o pravici do hrane; poudarja, da bi morale države članice OZN za zmanjšanje revščine in brezposelnosti bolj spodbujati dostop do naravnih in življenjsko pomembnih virov, dostop do zemlje ter samooskrbo s hrano in prehransko varnost; obžaluje, da znatno število ljudi nima (več) dostopa do nekaterih virov, niti do temeljnih dobrin, kot je voda, ker si te vire prisvajajo zlasti podjetja ali zasebni subjekti, ki imajo podporo političnih oblasti v zadevnih državah, kar povzroča predvsem pomanjkanje hrane in višje cene živil; zato poziva delegacijo Unije in njenih držav članic, naj spodbujajo predloge Sveta za človekove pravice ter v širšem kontekstu na mednarodnih in regionalnih forumih in konferencah (Svetovna banka, STO, UNCTAD, Mednarodni denarni sklad, OECD itd.), da bi se javne temeljne dobrine priznale in vpisale v posebno konvencijo OZN;
13. poudarja pomen točke o posledicah zunanjega dolga in s tem povezanih mednarodnih finančnih obveznosti držav za polno uveljavljanje vseh človekovih pravic, saj upošteva, da „dolžniške obresti“ danes plačuje večina držav, kar pod krinko „načrtov za strukturno prilagajanje“ služi uvajanju varčevalnih programov, s tem pa se spodkopavajo temeljne pravice, tudi v Uniji;

Državljanske in politične pravice

14. poziva vse države, naj se borijo proti mučenju, tudi v državah članicah; poziva delegacijo Unije in delegacije držav članic, naj v razpravo o mučenju in drugih oblikah kaznovanja ter nečloveškega in ponižujočega obravnavanja vključijo vprašanje prepovedi trgovanja z izdelki, ki bi lahko bili uporabljeni pri mučenju, tako v Uniji kot v tretjih državah;

15. omenjene delegacije poziva, naj ponovno potrdijo svoje stališče proti smrtni kazni ter za njeno odpravo po vsem svetu in uvedbo takojšnjega moratorija na to kazen v državah, ki jo še izvajajo; je zaskrbljen, ker so nekatere države smrtno kazen že prenehale izvajati, sedaj pa jo zopet izvršujejo ali so jo ponovno uvedle, to pa opravičujejo zlasti z bojem proti terorizmu in tihotapljenju mamil;
16. vztraja, da je treba na tem zasedanju Sveta za človekove pravice obravnavati vprašanje svobode združevanja in boja proti vsem oblikam represije, vključno z umori sindikalistov, političnih aktivistov, predstavnikov civilne družbe, umetnikov in zagovornikov človekovih pravic;
17. ugotavlja, da se je na 31. zasedanju velik pomen pripisoval svobodi veroizpovedi ali prepričanja, in opozarja, da ta svoboda pomeni pravico do verovanja in pravico do neverovanja, pa tudi pravico do spodbujanja verskih prepričanj in pravico do spremembe svojega prepričanja; ponovno poudarja svojo zavezanost sekularizmu kot temeljni značilnosti demokratične države, za katero je značilno strogo ločevanje politične in verske oblasti, kar pomeni dosledno zavračanje verskega vmešavanja v javno življenje in političnega vmešavanja v verske zadeve, razen če gre za vzdrževanje varnostnih predpisov ter javnega reda in miru (vključno s spoštovanjem svobode drugih) ter zagotavljanje enakopravne svobode vesti vseh (vernikov, agnostikov in ateistov) in javno izražanje prepričanja;
18. pripisuje izreden pomen poročilu o pravici do zasebnega življenja v digitalni dobi; obžaluje, da se tehnologije, tudi evropske, uporabljajo za kršitev človekovih pravic, zlasti pri cenzuri in nadzoru množic; prav tako obsoja množično vohunjenje za milijoni oseb, ki ga izvaja zlasti agencija Združenih držav za nacionalno varnost; izraža zaskrbljenost zaradi razširjenosti tehnologij za nadzor in filtriranje, ki predstavljajo vse večjo grožnjo za zagovornike človekovih pravic in velikokrat ogrožajo pravico do zasebnosti; poziva, naj se med obravnavo te točke na zasedanju ti pomisleki upoštevajo; obžaluje, da mednarodna skupnost še vedno ni začela pogajanj za sklenitev mednarodnega sporazuma o varstvu zasebnih podatkov, pri čemer bi se lahko zgledovala po konvenciji št. 108 Sveta Evrope, ter poziva delegacijo EU in držav članic, naj si v sodelovanju z mednarodnimi akterji s tega področja prizadevajo za vzpostavitev tovrstnega okvira;
19. obsoja čedalje večji trend podeljevanja nalog, povezanih z zagotavljanjem varnosti, tudi vojaških, zasebnim zunanjim izvajalcem (organizacijam, podjetjem), čeprav gre za naloge, ki so izključno v državni pristojnosti, ter poziva Evropsko unijo in njene države članice, naj okrepijo prizadevanja za odpravo te prakse; meni, da je spoštovanje standardov na področju človekovih pravic še vedno v pristojnosti držav ter da gre zato za prenos dejavnosti javnega sektorja, tako da morajo za kršitve človekovih pravic in humanitarnega prava, ki jih zakrivijo ta podjetja, odgovarjati države;
20. poudarja, da je zaradi pomanjkljivih predpisov, nepreglednosti in pomanjkljivega nadzora nad trgovino z orožjem čedalje več človeškega trpljenja v državljanskih vojnah in oboroženih spopadih; meni, da trgovina z orožjem prispeva k nestabilnosti in korupciji ter onemogoča uspešno izvedbo mirovnih procesov; obsoja zlasti vlogo trgovine z orožjem v državah, kot so Jemen, Somalija, Južni Sudan in Nigerija, ter ponovno izraža opozorilo v zvezi s temi državami, ki ga je 22. februarja 2017 izrazil

generalni sekretar OZN; zaradi tega vztraja, naj se na sedanjem zasedanju to vprašanje obravnava;

Pravice narodov, skupin in posameznikov

21. poudarja pomen podpiranja temeljnih pravic domorodnih in plemenskih ljudstev, opredeljenih v konvenciji št. 169 Mednarodne organizacije dela, ter izraža zaskrbljenost zaradi slabšanja položaja zagovornikov človekovih pravic, borcev, organizacij in ustanov na področju človekovih pravic, ki opozarjajo predvsem na prilaščanje zemljišč; zahteva, da se ta vprašanja na dnevni red zasedanja Sveta za človekove pravice uvrstijo pod ločeno točko;
22. pozdravlja pomen, ki bo na 34. zasedanju pripisan pravicam otrok in odločenosti, da se po sprejetju resolucije 25/6 tesno spremlja vprašanje trgovine z otroki, prodaje otrok, otroške prostitucije in otroške pornografije;
23. poziva Unijo in države članice, da dajo prednost konkretnim dejavnostim Sveta OZN za človekove pravice za prenehanje kršitev človekovih pravic, ki zadevajo civiliste, zlasti ženske in otroke, v vojnah in nasilnih spopadih; poziva zlasti k uvedbi prednostnih ukrepov za odpravo novačenja otrok vojakov in njihovo zaščito;
24. obžaluje, da se na konferencah Sveta za človekove pravice v letu 2017 ne bo razpravljalo o pravicah oseb LGBTI; obsoja nasilje in diskriminacijo, katerih so deležne te osebe po svetu; zlasti obsoja nasilno sterilizacijo transeksualcev, ki jo še vedno izvajajo v nekaterih državah, tudi v Uniji, ter poziva, naj se ta kršitev človekovih pravic takoj odpravi; poziva mednarodno skupnost, naj pretehta način za prilagoditev njihove družinske zakonodaje spremenjenim sodobnim družinskim navadam in oblikam, vključno z možnostjo sklenitve zveze in posvojitve za istospolne pare; poudarja, da so lezbijke pogosto žrtve večplastne diskriminacije (kot ženske in kot lezbijke) in da morajo ukrepi za enakost med spoloma za osebe LGBTI potekati vzporedno z ukrepi za enakost žensk in deklet, da bi dosegli enakost in nediskriminacijo; izraža zaskrbljenost nad nedavnim porastom zakonov, prakse in nasilnimi dejanji nad ljudmi zaradi njihove spolne usmeritve ali spola; ponovno izraža podporo delu visokega komisarja za človekove pravice na področju spodbujanja in varovanja vseh človekovih pravic oseb LGBTI, zlasti v obliki izjav, poročil in kampanje „svoboda in enakost“; spodbuja visokega komisarja OZN, naj se še naprej bori proti diskriminatornim zakonom in praksi;
25. pozdravlja poročilo o varstvu človekovih pravic migrantov; obsoja vpliv politike za eksternalizacijo meja Evropske unije na čedalje večje tveganje, za katero se odločijo osebe, ki si prizadevajo priti na varno v Evropo, število smrtnih žrtev na morju in na kopnem na poti v Evropo pa narašča; poudarja, da mora imeti Unija pri oblikovanju migracijske politike, tudi pri nadzoru meja, dosleden in usklajen pristop, ki bo temeljil na človekovih pravicah v skladu z njenimi mednarodnimi zavezami; zato obsoja proces iz Kartuma, ki na področju „upravljanja migracij“ obsega sodelovanje predvsem z eritrejskim in sudanskim režimom; ponovno poziva države članice Evropske Unije, naj izvajajo klavzule o demokraciji in človekovih pravicah v vseh mednarodnih sporazumih, ne glede na vrsto teh sporazumov, ter zagotovijo spoštovanje človekovih pravic v svoji notranji in zunanji politiki, saj bi bil v nasprotnem primeru ogrožen položaj Unije v Svetu za človekove pravice ter na vseh drugih mednarodnih forumih za

človekove pravice;

Medsebojna povezanost človekovih pravic in tematskih vprašanj o človekovih pravicah

26. je seznanjen, da se na 34. zasedanju velik pomen pripisuje povezavi med terorizmom in človekovimi pravicami, prav tako je seznanjen s poročilom o škodljivih posledicah terorizma za uveljavljanje vseh človekovih pravic in temeljnih svoboščin, zlasti pravice do življenja, svobode in varnosti; poudarja, da boj proti terorizmu v nobenem primeru ne sme služiti kot izgovor za omejevanje osebnih svoboščin in temeljnih pravic; ocenjuje, da „vojni“ odziv nekaterih zahodnih držav še zdaleč ne zmanjšuje teroristične grožnje, ampak nasprotno nasilje le še stopnjuje; ponovno poudarja, da bodo načrti boja proti terorizmu učinkoviti šele tedaj, ko bo presahnilo financiranje terorističnih organizacij, med drugim tudi s prekinitvijo vseh trgovinskih ali partnerskih sporazumov z državami, ki te organizacije podpirajo; poudarja še pomen krepitve javnih obveščevalnih, varnostnih in pravosodnih služb, pa tudi, da je treba pripraviti preventivne programe in centre – ki bodo financirani iz javnih sredstev – za vnaprejšnje odkrivanje metod novačenja, ki jih uporabljajo teroristične organizacije, njegovo preprečevanje, prekinitve mrež za novačenje in omogočanje vnovičnega vključevanja rekrutiranih oseb v družbo; opozarja, da sta pravici do varnosti in zaščite temeljni, in obsoja javno politiko, ki želi del svojega prebivalstva diskriminirati zaradi njegovih resničnih ali domnevnih korenin ali vere; v tem kontekstu meni, da je izjemno pomembna razprava o posledicah terorizma za uveljavljanje človekovih pravic;
27. meni, da je temeljnega pomena razprava o oblikovanju mednarodnega pravno zavezujočega instrumenta o nadnacionalnih družbah in drugih podjetjih v zvezi s človekovimi pravicami; podpira delo medvladne delovne skupine OZN v zvezi s tem in poziva institucije Unije in države članice, naj spoštujejo resolucije o tej temi in si na vso moč prizadevajo za uresničitev tega cilja;
28. meni, da je prav tako izjemno pomembna razprava o človekovih pravicah in okolju in da je neločljivo povezana s pravico narodov do upravljanja svojih naravnih virov, zemlje in trajnostnega okoljskega sistema; zato meni, da je temeljnega pomena, da vsi ratificirajo in izvajajo kjotski proces ter druge mednarodne konvencije, ki omogočajo dejansko uveljavljanje teh pravic; meni, da dogovori, sprejeti na COP 21 v Parizu, niso dovolj, da bi odpravili podnebne spremembe in narodom zagotovili spoštovanje socialnih in okoljskih pravic; poziva delegacijo Unije in predstavnike držav članic, naj v Svetu za človekove pravice podprejo predlog za ustanovitev mednarodnega sodišča za okoljsko pravo pod okriljem OZN in si prizadevajo za uvedbo zavezujočega pravnega instrumenta, s katerim se bodo kaznovale države in gospodarske družbe, ki najbolj onesnažujejo;
29. poudarja, da OZN ocenjuje, da bo iz podnebnih razlogov do leta 2050 razseljenih 200 milijonov ljudi; poudarja, da potrebujemo celovit pristop, s katerim bo mogoče reševati probleme, povezane s podnebnimi spremembami, revščino, izkoriščanjem virov in dostopom do njih, preprečevanjem, da bi si multinacionalne družbe prilasčale zemljo in bogastvo, ter omogočiti razvoj in dostop prebivalcev do osnovnih dobrin, pravic in storitev; poziva delegacijo Unije v Svetu za človekove pravice in predstavnike držav članic, naj dejavno sodelujejo v razpravi o pojmu „podnebni in okoljski begunci“, da bi dobil pravno zavezujočo opredelitev v mednarodnem pravu;

Pravica narodov do samoodločbe in primeri stanja človekovih pravic, ki zahtevajo pozornost Sveta

30. ponovno poudarja, da imajo narodi neodtujljivo pravico do samoodločbe in do izbire svoje politične, gospodarske in socialne usmeritve brez zunanjega vmešavanja; poziva Unijo in njene države članice, naj se na zasedanjih Sveta za človekove pravice v letu 2017 odločno zavežejo k spodbujanju te pravice, namesto da bi nadaljevale sedanjo politiko; poleg tega zavrača sankcije, ki jih Unija in Združene države Amerike nalagajo tretjim državam, da bi zaščitile predvsem svoje geopolitične in gospodarske interese, ne pa prizadete prebivalce, kar bi morala biti njihova glavna skrb;
31. je izjemno zaskrbljen zaradi poslabšanja humanitarnih in varnostnih razmer v Siriji potem, ko je organizacija, znana kot „Islamska država“ zasedla velik del ozemlja; znova odločno obsoja sistematične kršitve človekovih pravic, ki jih vršijo teroristične organizacije; posebej zaskrbljen je, ker človekove pravice krši tudi sirska režim, zlasti z zatiranjem svobode izražanja, samovoljnimi pridržanji in zatiranjem zagovornikov človekovih pravic; poudarja, da so sklepi posebnega preiskovalnega odbora, ki je neodvisno in podrobno preučil dogajanje v Alepu, pomembni za ugotavljanje (če je mogoče), kdo vse bi lahko bil iz utemeljenih razlogov odgovoren za domnevno kršenje mednarodnega prava na področju človekovih pravic; poudarja, da se je konflikt še zaostрил zaradi trgovine z orožjem; odločno obsoja različne posege Zahoda v zadnjih letih, saj so dramatično vplivali na radikalizacijo posameznikov, zlasti na Bližnjem vzhodu in v državah južnega sosedstva; pozdravlja prizadevanja za politični dialog pod okriljem OZN, da bi se našel izhod iz politične krize v državi, in poudarja, da bo dialog učinkovit le, če bodo vanj vključeni predstavniki miroljubne opozicije sirskega režimu;
32. je globoko zaskrbljen zaradi konflikta v Južnem Sudanu; obe strani v konfliktu poziva k takojšnjemu premirju in izraža podporo nevtralnemu posredovanju, ki bi v najkrajšem možnem času privedlo do sklenitve sporazuma; poziva, naj se civilnemu prebivalstvu, ki so ga prizadeli spopadi, in tistim, ki bežijo s tega območja, zagotovi večja humanitarna pomoč; poziva Unijo in njene države članice, naj spoštujejo načelo nevračanja in odprejo svoje meje za begunce, ki bežijo pred krizo v Južnem Sudanu; poziva tudi k mednarodni zavezi, da se ustavi vsa dobava orožja ali vojaške opreme Južnemu Sudanu in ves izvoz orožja v regijo;
33. poudarja pomen razprav Sveta za človekove pravice o krizi v Burundiju; je izredno zaskrbljen zaradi razmer v tej državi in poudarja, da so lahko posledice pogubne za vso regijo; poziva k spoštovanju pakta za varnost, stabilnost in razvoj na območju afriških Velikih jezer in protokola o nenapadanju in vzajemni obrambi; meni, da je krizo mogoče rešiti zgolj s političnim dialogom na državni in regionalni ravni in da nikakor ne sme služiti za izgovor za ponovno vojaško posredovanje v tej regiji; meni, da lahko Burundi svoje težave reši le, če bodo vsem državljanom zagotovljene enake pravice in če se bodo reševale težave, povezane z nadzorom nad rodovitnimi kmetijskimi zemljišči, brezposelnostjo in revščino, bojem proti korupciji, revščini, neenakostim in diskriminaciji ter se bodo spodbujale socialne, politične in gospodarske reforme, da bi se vzpostavila svobodna, demokratična in stabilna država;
34. ugotavlja, da je stanje človekovih pravic v Iranu še vedno zelo zaskrbljujoče; obsoja zatiranje protestnikov in mirnih oporečnikov (vključno s študenti, akademiki in zagovorniki človekovih pravic), zagovornikov pravic žensk, pravnikov, novinarjev in

piscev blogov, kar je v tej državi običajen pojav; poudarja, da mora imeti pri zagotavljanju miru bistveno vlogo mednarodna skupnost; je zaskrbljen zaradi čedalje večjega števila političnih zapornikov in zapornikov vesti, še vedno visokega števila usmritev, tudi mladoletnikov, mučenja, nepoštenih sojenj, izredno visokih varščin in strogih omejitev svobode obveščanja, izražanja, združevanja, veroizpovedi, izobraževanja in gibanja;

35. priznava dosednji napredek na področju človekovih pravic v Mjanmaru, poudarja pa, da je treba še veliko storiti, zlasti v zvezi s pravicami manjšin ter svobodo izražanja, združevanja in mirnega zbiranja; obsoja diskriminacijo in zatiranje manjšine Rohingja, ki sta še hujša, ker pripadniki te skupnosti nimajo pravnega statusa in zaradi širjenja sovražnega govora proti nebudistom; poziva k temeljitim, preglednim in neodvisnim preiskavam vseh kršitev človekovih pravic te manjšine;
36. poudarja pomen razprave o Eritreji, ki bo potekala na tem zasedanju; odločno obsoja sistematične in vse večje kršitve človekovih pravic v tej državi; je resno zaskrbljen zaradi gospodarskih in družbenih razmer, v katerih živijo eritrejsko prebivalstvo in begunci v sosednjih državah; obsoja stalne grožnje, ki jim je podvržena eritrejska diaspora, zlasti z davkom za obnovo in rekonstrukcijo;
37. pozdravlja poročilo o stanju človekovih pravic v Libiji, med drugim, ker se še posebej osredotoča na učinkovitost ukrepov za tehnično pomoč in krepitev zmogljivosti, ki jih je koristila „libijska“ vlada, in na oceno dodatne podpore ali tehnične pomoči, potrebne za izvajanje resolucije in priporočil iz preiskovalnega poročila urada visokega komisarja o stanju človekovih pravic v Libiji; meni, da ga morajo Unija in njene države članice upoštevati, preden začnejo tesneje sodelovati z „libijskimi oblastmi“, in poziva, naj se vprašanje zaščite tranzitnih migrantov in beguncev ter človekovih pravic v Libiji upošteva pred vsemi drugimi;

Stanje človekovih pravic v Palestini in na drugih zasedenih arabskih ozemljih

38. pozdravlja posebno pozornost, ki je bila na zasedanjih Sveta za človekove pravice v zadnjih letih namenjena stanju človekovih pravic v Palestini in na drugih zasedenih arabskih ozemljih, zlasti pravici palestinskega naroda do samoodločbe in ustanovitve neodvisne in uspešno delujoče države v okviru meja iz leta 1967; močno spodbuja delegacijo Unije, naj obsodi vse vrste kolonializma, zlasti v Palestini, pa tudi na Zahodnem bregu in v vzhodnem Jeruzalemu, kjer stalno narašča; prav tako obsoja nasilje naseljencev nad palestinskim prebivalstvom, zlasti v Hebronu, in načrt za prisilne razselitve beduinov;
39. poziva delegacijo Unije v Svetu za človekove pravice in predstavnike držav članic, naj izvajajo pritisk na izraelske oblasti, da bi se mandat OZN lahko izvajal; prav tako poziva Evropsko unijo in njene države članice, naj sprejmejo ustrezne ukrepe, s katerimi bodo poskrbele, da podjetja, ki so pod njihovo pristojnostjo, ne bodo kršila človekovih pravic ali prispevala k temu, zlasti z delovanjem ali ustvarjanjem dobička v kolonijah; v zvezi s tem poziva Unijo, naj podpre prihodnje resolucije Sveta za človekove pravice o naselbinah in objavo njegove letne podatkovne zbirke o podjetjih, ki kršijo mednarodno pravo;
40. obsoja razmere palestinskih zapornikov v izraelskih zaporih; poziva Državo Izrael, naj

nemudoma preneha z množičnim zapiranjem, ki je v letu 2016 še naraslo, tako da je zaprtih že več kot 6000 oseb, med katerimi so tudi mladoletniki; obsoja tudi zunajsodne uboje, upravne pripore, premeščanja političnih zapornikov zunaj zasedenih ozemelj, s čimer se jih prikrajša za obiske družin, slabo ravnanje, mučenje in prisilno hranjenje zapornikov ter odklanjanje ustreznega in pravočasnega zdravljenja, kar so vse očitne kršitve mednarodnega prava; poziva Izrael, naj nemudoma poskrbi za skladnost s konvencijo OZN proti mučenju, saj je njen sopodpisnik; obsoja zapiranje otrok in slabo ravnanje z njimi ter zahteva takojšnjo izpustitev zaprtih otrok; poziva tudi k takojšnji izpustitvi zaprtih palestinskih poslancev;

41. je tudi zelo zaskrbljen zaradi omejevanja državljskih in političnih svoboščin v Izraelu, zlasti z različnimi zakoni o nevladnih organizacijah, ki posegajo v svobodo združevanja, zbiranja in organiziranja; opozarja tudi na vse hujšo diskriminacijo manjšin v tej državi, zlasti „arabske“ manjšine;
42. obžaluje, da vprašanje Zahodne Sahare ni bilo uvrščeno na dnevni red zasedanj Sveta za človekove pravice v letu 2017; poziva k spoštovanju temeljnih pravic prebivalcev Zahodne Sahare, vključno s svobodo združevanja, izražanja in zbiranja; poziva k izpustitvi vseh političnih zapornikov zahodnosaharskega ljudstva; poziva, naj se predstavnikom OZN, članom parlamenta, neodvisnim opazovalcem, nevladnim organizacijam in novinarjem omogoči dostop do ozemlja Zahodne Sahare; prosi OZN, naj misiji MINURSO podeli pristojnost na področju človekovih pravic, kakršno imajo njene mirovne misije drugod po svetu; podpira pravično in trajno rešitev konflikta v Zahodni Sahari na podlagi pravice zahodnosaharskega ljudstva do samoodločbe v skladu z resolucijama OZN št. 34/37 in 35/19; poziva EU in njene države članice, naj podprejo uvrstitev točke o razmerah v Zahodni Sahari na dnevni red prihodnjih zasedanj Sveta za človekove pravice;

Rasizem, rasna diskriminacija, ksenofobija in s tem povezane nestrpnosti: izvajanje deklaracije in akcijskega programa iz Durban in nadaljnje ukrepanje

43. meni, da je izjemno pomembna pozornost, ki se v letu 2017 namenja krepitvi enakosti in boju proti različnim oblikam diskriminacije, pa naj bo to na podlagi rase, manjšinske pripadnosti, spola, spolne usmerjenosti, identitete ali invalidnosti; poudarja, da morajo Unija in njene države članice tudi na tem področju uresničevati priporočila Sveta za človekove pravice;
44. pozdravlja pomen, ki se na zasedanjih Sveta za človekove pravice v letu 2017 pripisuje vprašanju rasizma in drugih oblik diskriminacije, in svetovni poziv h konkretnemu ukrepanju, da bi popolnoma odpravili rasizem, rasno diskriminacijo, ksenofobijo in s tem povezane nestrpnosti, ter k popolnemu izvajanju deklaracije in akcijskega programa iz Durban in nadaljnjemu ukrepanju; znova obsoja rasistično, antisemitsko, homofobno in ksenofobno nasilje ter nasilje nad priseljenci, ki je v nekaterih državah članicah doseglo skrb vzbujajočo raven; je zaskrbljen zaradi vse večje prisotnosti sovražnega govora in stigmatizacije manjšin ali skupin ljudi ter zaradi vse večjega vpliva teh pojavov v nekaterih medijih in številnih političnih gibanjih in strankah, kar se odraža na najvišji ravni politične odgovornosti v nekaterih državah članicah in ima za posledico omejujočo zakonodajo;
45. meni, da je prav tako izjemno pomembno vprašanje diskriminacije žensk in odprave

vseh oblik nasilja nad njimi; poudarja, da mora vsesplošni dostop do zdravja in nege na področju spolnega in reproduktivnega zdravja ostati ena glavnih političnih nalog, kamor sodijo še prost dostop do spolne vzgoje, kontracepcijske metode in pravica do splava; poudarja, da mora biti med prednostnimi nalogami tudi odprava nasilja nad ženskami in dekleti ter boj proti spolnemu izkoriščanju in trgovini z ljudmi s ciljem enakosti med ženskami in moškimi; zato Svet za človekove pravice in mednarodno skupnost poziva, naj izvajata procese ICPD+20, Peking+20 in Rio+20; prav tako poudarja, da je pomembno, da države članice in Unija izvajajo priporočila Sveta za človekove pravice iz leta 2002 o mednarodnem varstvu pred spolnim preganjanjem, zlasti v okviru politik o priseljevanju;

*

* *

46. pooblašča svojo delegacijo, naj na 34., 35. in 36. zasedanju Sveta za človekove pravice posreduje stališča iz te resolucije; poziva jo, naj ob zaključku mandata poroča Pododboru za človekove pravice, ter meni, da bi bilo primerno delegacijo Evropskega parlamenta še naprej pošiljati na ustrezna zasedanja Sveta za človekove pravice;
47. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko in podpredsednici Komisije, vladam in parlamentom držav članic, Varnostnemu svetu OZN, generalnemu sekretarju OZN, predsedujočemu generalni skupščini OZN, predsedniku Sveta OZN za človekove pravice, visokemu komisarju OZN za človekove pravice ter delovni skupini EU–OZN, ki jo je ustanovil Odbor za zunanje zadeve.